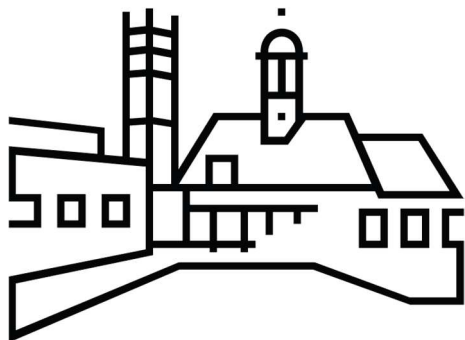

ONLINE KERKDIENT

Orde van dienst
op 19 april 2020 aanvang 10:00 uur
in de Hoeksteen
Voorganger: ds. Ernst van Gulik
Pianiste : Moniek Timmer

- Woord van welkom

- Zingen, uit Liedboek, 139: 1, 2 Heer, die mij ziet zoals ik ben

- 1** Heer, die mij ziet zoals ik ben,
dieper dan ik mijzelf ooit ken,
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,
Gij volgt mij waar ik zit of sta.
Wat mij ten diepste houdt bewogen,
't ligt alles open voor uw ogen.

- 2** Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:
wie weet mijn wegen zoals Gij?
Gij kent mijn leven woord voor woord,
Gij hebt mij voor ik spreek gehoord.
Ja overal, op al mijn wegen
en altijd weer komt Gij mij tegen.

- Stil gebed

- Bemoediging en groet

- Gebed

- Woord van genade

- Zingen, uit Liedboek, 646: 1, 2, 6 Zingt ten hemel toe

- 1.** Zingt ten hemel toe,
juicht en jubelt Gode,
want Hij wordt niet moe
voor ons uit te gaan
als een vuur vooraan
levenden en doden!

2 Christus onze Heer
is voor ons gestorven
en Hij daalde neer
in het doodsgebied,
deed de dood te niet
in de nieuwe morgen.

6 Daarom, zingt Hem toe!
Hij is onze Heiland.
Wordt zijn lof niet moe!
God is opgestaan
om de hand te slaan
aan de oude vijand.

- Gebed om de heilige Geest

- Lezing in de Bijbel: Johannes 21: 1-14

¹Hierna verscheen Jezus weer aan de leerlingen, nu bij het Meer van Tiberias. Dat gebeurde als volgt.

²Bij het meer waren Simon Petrus en Tomas (dat betekent 'tweeling'), Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeus en nog twee andere leerlingen. ³Petrus zei: 'Ik ga vissen.' 'Wij gaan met je mee,' zeiden de anderen. Ze stapten in de boot, maar de hele nacht vingen ze niets. ⁴Toen het al ochtend werd, stond Jezus op de oever, al wisten de leerlingen niet dat het Jezus was. ⁵Hij riep: 'Hebben jullie soms iets te eten?' 'Nee,' antwoordden ze. ⁶'Gooi het net aan stuurboord uit,' riep Jezus, 'dan lukt het wel.' Ze wierpen het net uit en er zat zo veel vis in dat ze het niet omhoog konden trekken.

⁷De leerling van wie Jezus hield zei tegen Petrus: 'Het is de Heer!' Zodra Simon Petrus dat hoorde, schortte hij zijn bovenkleed op – meer had hij niet aan – en sprong in het water. ⁸De andere leerlingen kwamen met de boot en sleepten het net vol vis achter zich aan. Ze waren niet ver van de oever, ongeveer tweehonderd el.

⁹Toen ze aan land kwamen zagen ze een vuurtje met vis erop en brood. ¹⁰Jezus zei: 'Breng ook wat van de vis die jullie net gevangen hebben.' ¹¹Simon Petrus ging weer aan boord en trok het net aan land. Het zat vol grote vissen, welgeteld honderddrieënvijftig, en toch scheurde het niet. ¹²Jezus zei tegen hen: 'Kom, eet iets.' Geen van de leerlingen durfde hem te vragen wie hij was, ze begrepen dat het de Heer was. ¹³Jezus nam het brood en gaf hun ervan, en hij gaf hun ook vis. ¹⁴Dit was al de derde keer dat Jezus aan de leerlingen verscheen nadat hij uit de dood was opgestaan.

**- Zingen, uit Liedboek voor de kerken,
Gezang 463: 1, 2, 4 O Heer die onze Vader zijt**

- 1** O Heer die onze Vader zijt,
vergeef ons onze schuld.
Wijs ons de weg der zaligheid,
en laat ons hart, door U geleid,
met liefde zijn vervuld.
- 2** Geef dat uw roepstem wordt gehoord,
als eenmaal bij de zee.
Geef dat ook wij uw nodend woord
vertrouwen, volgen ongestoord,
op weg gaan met U mee.
- 4** Leg Heer uw stille dauw van rust
op onze duisternis.
Neem van ons hart de vrees, de lust,
en maak ons innerlijk bewust
hoe schoon uw vrede is.

- Verkondiging

**‘Gooi het net aan stuurboord uit,’
riep Jezus,
‘dan lukt het wel.’**

- Muzikaal intermezzo

- Zingen, uit Liedboek, 650: 1, 2, 7 De aarde is vervuld

- 1** De aarde is vervuld
van goedertierenheid,
van goddelijk geduld
en goddelijk beleid.
- 2** Gods goedheid is te groot
voor het geluk alleen,
zij gaat in alle nood
door heel het leven heen.
- 7** Al gij die God bemint
en op zijn goedheid wacht,
de oogst ruist in de wind
als psalmen in de nacht.

- Gedenken Aaltje Hartholt

- Dankgebed, voorbeden en het Onze Vader

- Zingen, uit Liedboek 904: 1, 3, 4 Wat de toekomst brenge moge

1 Wat de toekomst brengen moge,
mij geleidt des Heren hand;
moedig sla ik dus de ogen
naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen;
Vader, wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het heden dragen
met een rustig, kalme moed!

3 Laat mij niet mijn lot beslissen:
zo ik mocht ik durfde niet.
Ach, hoe zou ik mij vergissen,
als Gij mij de keuze liet!
Wil mij als een kind behand'len,
dat alleen de weg niet vindt:
neem mijn hand in uwe handen
en geleid mij als een kind.

4 Waar de weg mij brengen moge,
aan des Vaders trouwe hand,
loop ik met gesloten ogen
naar het onbekende land.

- Zegen